

støttelse ved en aarlig Hædersgave af 2,000 Kr. Nu er det min og Manges Opfattelse — naar jeg siger Mange, tænker jeg derved altid paa Statterne — at en saadan Sum, som der her er tillagt Vedkommende udover den Løn, han havde af sit Embede, var af den Betskaffen, at han maatte have set sig istand til selv at søge for sin Enke. Det er egentlig det, der har bevæget mig til at tage Ordet; thi naar jeg ser paa disse Summer, saa repræsenterer de en betydelig Kapital. I de sidste Aar har ialtsald den Mand, hvorom der her er Tale, haft en aarlig Indtægt udover sin normale Løn, hvis Størrelse ikke kan ses af 3,800 Kr., men det er Saameget, at den allerførste Del af Statterne, hvis Penge der her er Tale om at tage og give en enkelt Kvinde, som ikke kan leve af 200 Kr. om Aaret, ikke have nær saa meget at leve af til sig selv og Familie. Derfor forekommer det os noget underligt, jeg kan gjerne sige urimeligt, at fremkomme med et saadant Forslag. Det er ret mærkeligt, som jeg allerede ved en anden Leilighed — jeg tror det var det første Aar, jeg var Medlem af dette Thing — fremhævede, at vi samtidig med, at vi faaet saadant Lovforslag, have Bevillinger og Indstillinger paa Finantsloven, i Henhold til hvilke man Aar efter Aar har givet Understøttelse til en hel Række af Enker som trænge og som blive anbefalede fra mange Sider, og hvis Mænd i et længere eller kortere Aaremaal have staaet i Folkets eller hvad man nu almindelig siger, Statens Tjeneste. Man har jo ogsaa i Anmærkningerne til det foreliggende Finantslovsforslag — Tillæg A, Sp. 501—4 — opført 19 Enker, hvem vi have tilstaaet Understøttelse, der have en Størrelse fra 40—160 Kr. Nu er det ganske vist, at naar man ser efter, efter hvem disse ere Enker — der er een efter en Epilemester, en anden efter en Farveemester, en Betjent, en Bøtger, Portner, ja, der er forresten ogsaa sluppet en Ræge med — vil man se, at disse høre, jeg havde nær sagt til den anden Klasse Menneſter, men ialtsald til et andet Lag i Samsundet, som man har ment kunde nøies med noget Mindre, men det er ialtsald ret betegnende, at Ingen naaer op til det, som er foreslaaet for denne enkelte Kvinde, som her er Tale om. En Enkelst skal jeg omtale noget nærmere, det er en afgang Betjent ved Horsens Straffeanstalt L. P. Lund. Denne Mand gik frivillig med i Krigen og var Frivillig et Aar, var derpaa 8 Aar Korporal og blev derpaa ansat som Betjent ved Straffeanstalten i Horsens. I denne Stilling har han haft en aarlig Løn af 1,016 Kr. I 1878, saavidt jeg skjønner, gik han af og fik en Understøttelse til sig og sin Kone og fire uforsørjede Børn paa 300 Kr., en Understøttelse, som man fandt passende — det er dette Udtryk, man meget ofte træffer i Motiverne til den Slags Lovforslag — til en svag Mand, der maatte gaa fra sit Embede med Kone og fire

uforsørjede Børn. Nu, da han er død, staaer Konen tilbage med fire uforsørjede Børn, og nu er det netop, at der iaar samtidig med, at dette Forslag forelægges om at yde til denne Kvinde en ekstraordinær Understøttelse af 800 Kr., foreslaas bevilget en Understøttelse af 100 Kr. til den ovennævnte Enke med fire uforsørjede Børn. Jeg kan ikke se nogen Nulighed ved at sammenligne disse Forslag; men naar vi nu se hen til en anden Konto paa den foreliggende Finantslov, træffe vi jo i Anmærkningerne under Kultusministeriet, altsaa under den samme Minister, som har forelagt dette Forslag, en anden Klasse af Enker, der faaer Understøttelse, uden at nogen af Understøttelserne gaar saa høit op som den, der her er Tale om, idet de Alle ere opførte med en Sum af 3—600 Kr. Jeg skal nævne de Enker, der her er Tale om, og som ere indstillede til at faaer en Understøttelse paa det foreliggende Forslag til Finantslov: Kandidat Seidelins Enke 200 Kr., Professor Overstous Enke 400 Kr., Professor Ohsens Enke 600 Kr., Professor Krarups Enke 500 Kr., Missioner Stenbergs Enke 300 Kr.; Præsteenten Heden 500 Kr., Skuespiller Mangius's Enke 400 Kr. og f. v. Skolebestyrer Nimeſtads Enke 400 Kr. Der kan vel være delte Meninger om, hvorvidt Behovet i de forskjellige Samsundsklasser er ens, men den Samsundsklasse, som de af mig sidstnævnte Enker høre til, er jo ganske den samme, som den Kvinde hører til, om hvis Understøttelse her er Tale. Jeg kan derfor ikke give min Stemme til det foreliggende Forslag, efter hvilket Enken skal have et Tillæg af 800 Kr. ud over de 200 Kr., hun har forveien, og jeg skal forbeholde mig til 2den Behandling at stille et Forslag om, at Beløbet nedsættes. Jeg kan ganske vist gaa ind paa den Betragtning, at hun vanskelig vil kunne komme ud af det med 200 Kr., skøndt der, som jeg har viist, er en underlig Modfatning mellem disse 200 Kr. og de Smaasummer, der gives til visse andre Enker. I Forbigaaende skal jeg gjøre opmærksom paa den eiendommelige Beregning, som man pleier at opstille, at jo mere en Embedsmand har haft at leve af, desto mere trænger han ogsaa til Pension, medens andre Menneſter slutte omvendt, at, jo mere han har haft at leve af, desto mere har han ogsaa kunnet lægge op i sit Liv. Jeg vil derfor foreslaa, at vi nedsætte Beløbet, saa at ialtsald Beløbet kommer til at svare til de Beløb, der ydes til den sidste Klasse af Enker, som jeg nævnedes, og som jeg antager høre ganske til samme Samsundsklasse som den Kvinde, der her er Tale om.

Bøtger: De Bemærkninger, som det ærede Medlem, der nu satte sig, fremførte, have ikke overbevist mig i nogen Henseende. Det forekommer mig, at netop det Standpunkt, han stillede sig paa, eller, om jeg saa maa sige, det